

Ambdrets

PLA DE TREBALL/MEMÒRIA 2015

Ambdrets és una associació sense ànim de lucre inscrita al Registre d'Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya amb N° 55924 i CIF G66467077, amb seu social a la Via Laietana, 16, 1ª planta 08003-Barcelona, amb el telèfon 606780357, correu electrònic ambdrets@ambdrets.org web <http://ambdrets.org> i www.facebook.com/Ambdrets que va néixer al desembre del 2014 amb els següents objectius:

- ◆ Construir ciutadania per aconseguir que les persones migrants siguin ciutadanes de ple dret
- ◆ Enfortir el teixit associatiu d'origen migrant
- ◆ Reconèixer els valors positius de les migracions en totes les seves dimensions.
- ◆ Defensar els drets humans dels col·lectius desfavorits
- ◆ Combatre qualsevol forma de discriminació i denunciar les seves manifestacions
- ◆ Lluitar contra les causes que provoquen desigualtat social

Per aconseguir aquests objectius, ens plantegem les següents activitats:

- ◆ Accions d'incidència política i social
- ◆ Suport a l'associacionisme, mitjançant accions formatives, d'assessorament i col·laboració en la realització dels seus projectes, donant continuïtat als projectes endegats per Iepala Catalunya des del 2011
- ◆ Elaboració d'Informes i estudis entorn les migracions i el refugi
- ◆ Accions d'acompanyament i suport a les persones migrants i col·lectius desfavorits
- ◆ Elaboració i desplegament de plans d'acció social i comunitari a barris i municipis
- ◆ Verificació situació drets humans de les persones migrants i col·lectius desfavorits

En l'actualitat estem treballant en els següents projectes:

DEBATS DE CIUTADANIES MIGRANTS

Vivim temps convulsos en matèria de migracions. En els darrers anys, el saldo migratori és negatiu, marxa més gent de la que entra, i tot i que segueixen arribant persones, això, ha suposat un cert desviament del focus d'atenció deixant, en part, de bolcar els esforços en la creació d'una societat intercultural. En paral·lel, la crisi ha fet que les manifestacions obertament xenòfobes i racistes floreixin lliurement, i cada vegada de forma més preocupant, tant en el nostre país com en el conjunt d'Europa. Mentre que la Comissió Europea alerta que l'Estat espanyol necessitarà 7 milions de migrants, com a mínim, en els propers 20 anys per mantenir la taxa de dependència a un 34% i poder, així, mantenir el seu sistema de pensions en els propers anys, la política de control de fronteres s'agreuja amb la permanent violació de drets humans de les persones que intenten arribar a les fronteres sud d'Europa buscant noves oportunitats. Les persones migrants segueixen patint moltes formes i nivells de discriminació, que van des dels requisits administratius que han d'acomplir fins a formes subtils en el tracte, passant per la discriminació en el treball, la manca de reconeixement de drets, situacions enquistades que requereixen d'urgent solució, etc.

Tot això, obliga a canviar la mirada i (re)pensar una estratègia que aporti una visió positiva de les migracions, destacant-ne els enriquiments i "beneficis", que aposti per la igualtat d'oportunitats (no-discriminació) i per contribuir a que les persones migrants siguin titulars de drets a la nostra societat, i els puguin exercir, a través, principalment, de l'enfortiment del teixit associatiu i els moviments socials en els que participen.

Conjuntament amb la Fundació Bayt-al-Taqafa, i el suport, en la difusió, de la Direcció General per a la Immigració, estem realitzant 5 sessions de diàlegs-debat, al Palau Macaya de l'Obra social de la Caixa.

Aquesta activitat s'està desenvolupant sense recursos econòmics.

1a sessió. 16/4/2015 **L'enriquiment de les migracions.** Dades demogràfiques i econòmiques, enriquiments culturals

Ponents: Lluís Recolons, Inongo Vi Makome

2a sessió 16/07/2015 **La importància de les Societats d'acollida. El cas de Mèxic i l'acollida de l'exili català.** Ponents: Ferran Armada i Raimon Artís Mercadet

3a sessió. 01/10/2015 **Vides refugiades. Veus sirianes**

4a sessió. 19/11/2015. **L'enfortiment del teixit associatiu. L'experiència associativa. El millor antídoto contra la xenofòbia i el racisme**

4a sessió. 17/12/2014 (en motiu 18Des) **Ciutadania diversa: experiències d'interculturalitats viscudes (Fills de migrants)** Sentiments de pertinença a través

de Bayt-al-taqafa, Servei Solidari, Marea granate + **Migrants amb dimensió social a Catalunya** (catalano-...) Advocat, metge, actor, restaurant, empresari

Primer debat realitzat:

Debats ciutadanes migrants

Vivim temps convulsos en matèria de migracions. En els darrers anys, el saldo migratori és negatiu, marxa més gent de la que entra, i tot i que segueixen arribant persones, això, ha suposat un cert desviament del focus d'atenció deixant, en part, de bolcar els esforços en la creació d'una societat intercultural. En paral·lel, la crisi ha fet que les manifestacions obertament xenòfobes i racistes floreixin lliurement, i cada vegada de forma més preocupant, tant en el nostre país com en el conjunt d'Europa. Mentre que la Comissió Europea alerta que l'Estat espanyol necessitarà 7 milions de migrants, com a mínim, en els propers 20 anys per mantenir la taxa de dependència a un 34% i poder, així, mantenir el seu sistema de pensions en els propers anys, la política de control de fronteres s'agreuja amb la permanent violació de drets humans de les persones que intenten arribar a les fronteres sud d'Europa cercant noves oportunitats.

Les persones migrants segueixen patint moltes formes i nivells de discriminació, que van des dels requisits administratius que han d'acomplir fins a formes subtils en el tracte, passant per la discriminació en el treball, la manca de reconeixement de drets, situacions enquistades que requereixen d'urgent solució, etc. Tot això, obliga a canviar la mirada i (re)pensar una estratègia que aporti una visió positiva de les migracions, destacant-ne els enriquiments i "beneficis", que aposti per la igualtat d'oportunitats (no-discriminació) i per contribuir a que les persones migrants siguin titulars de drets a la nostra societat, i els puguin exercir, a través, principalment, de l'enfortiment del teixit associatiu i els moviments socials en els que participen.

PRIMER DEBAT

L'enriquiment de les Migracions

16 d'abril del 2015 a les 19h a l'Aula 4 del Palau Macaya c/ Passeig de Sant Joan, 108

INTERVINDRAN
Lluís Recolons. Migrastudium
Inongo Vi MaKome. Escriptor

Es prega confirmar assistència a ambdrets@ambdrets.org

Amb la col·laboració de:

Obra Social "la Caixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social i Família

BREU RELATORIA 1r DEBAT. L'ENRIQUIMENT DE LES MIGRACIONS

16 abril 2015. 17 persones assistents

Presentació d'Ambdrets

Des d'Ambdrets tenim ganes de reivindicar les migracions, reconèixer els seus valors positius en totes les seves dimensions, construir ciutadania per aconseguir que els migrants siguin ciutadans de ple dret, defensar els drets humans dels col·lectius desfavorits, combatre qualsevol forma de discriminació i denunciar les seves manifestacions i lluitar contra les causes que provoquen desigualtat social. I aquests són els nostres objectius.

Això ho comencem a fer amb el cicle de Debats de ciutadanes migrants, que avui iniciem amb les Aportacions de les persones migrants. Alhora també volem treballar en: accions d'incidència política i social, de suport a l'associacionisme migrant, elaborant Informes i estudis sobre les migracions, amb accions d'acompanyament i

suport a les persones migrants i col·lectius desfavorits, elaborant i desplegant plans d'acció social i comunitari a barris i municipis i verificant situació drets humans de les persones migrants i col·lectius desfavorits.

Ambdrets és una associació que acaba de néixer, sense recursos, de moment, però ens agradaria convidar-vos, entre aquells que n'estiguen interessats, a col·laborar i participar en la seva construcció.

Finalment, volem agrair emfàticament el suport i interès d'aquest projecte per part de la Direcció General Immigració i per la cessió d'espai del Palau Macaya

LLUÍS RECOLONS, Sociòleg Migrastudium

“Ciudadans de Catalunya!!”. Tots som nosaltres. Els necessitem. Qui és un immigrant?. Polítiques migratòries realistes

Els migrants són part de nosaltres: conformen la mateixa societat. Són ciutadans de Catalunya: això és important per la cohesió de Catalunya, no només pels migrants!!

Cal tenir en compte la múltiple dimensió de la persona. Un és migrant i moltes altres coses.

El terme “immigrant” ja comença a ser “de mal ús”, costa definir a qui es refereix, queda limitat. Necessitem generar convivència entre autòctons d'origen autòcton i autòctons d'origen estranger

Troblem molts paral·lelismes entre les migracions de l'Estat espanyol del segle XX i les migracions de països tercers d'ara.

La crisi econòmica dels darrers anys ha afectat més contundentment a la població d'origen migrant, però no als que acaben d'arribar. Molts dels espanyoles/es que estan emigrant ara són persones que acaben d'obtenir la nacionalitat (els 2 últims anys el col·lectiu més nacionalitzat ha estat el marroquí). Però la majoritària dels migrants es queden i es quedaran.

Les polítiques migratòries europees han estat tradicionalment polítiques reticents a les migracions que s'han polaritzat en la qüestió del control. No són realistes!! Cal que vinguin. Els necessitem. Rejovenixen una població que tendeix a l'envelliment. I necessitem tot tipus de treballadors/es. La gent es queda i es quedarà. *Needed, but unwanted!!*

Vergonya dels morts al Mediterrani!

INONGO VI-MAKOMÉ, Escriptor

Invisibilitat de les aportacions dels immigrants pobres. “Mi hijo no sabe de dónde es”. Tots fem gran Catalunya

Per què és important visualitzar les aportacions dels migrants?

La migració voluntària és la que tinc el que necessito per viure en dignitat, però decideixo moure'm: sabem amb exactitud el que ens aporten

La migració obligada, la persona es veu obligada a deixar el seu lloc d'origen per manca de seguretat (guerres, pobresa...): parlem de la seva presència però no dels que ens aporten. No es mesura, la seva aportació no existeix

La invisibilitat de les aportacions dels immigrants pobres és una dinàmica recurrent en tots els moviments migratoris independentment del lloc d'origen -destí

La desigualtat és l'animal que està creixent i ens està devorant i la desgràcia és ser pobre i feble en el lloc i en el moment

Sentiment d'impotència

PÚBLIC

Discriminació per motius culturals/ discriminació per motius econòmics

Lluita intercultural/ lluita de classes

Valoració positiva de les polítiques migratòries catalanes? Del model d'integració?

Com posar en valor les aportacions dels migrants sense estigmatitzar-los

Segon debat:

Ambdrets

Debat ciutadani migrants

Vivim temps convulsos en matèria de migracions. En els darrers anys, el saldo migratori és negatiu, marxa més gent de la que entra, i tot i que segueixen arribant persones, això, ha suposat un cert desviament del focus d'atenció deixant, en part, de bolcar els esforços en la creació d'una societat intercultural. En paral·lel, la crisi ha fet que les manifestacions obertament xenòfobes i racistes floreixin lliurement, i cada vegada de forma més preocupant, tant en el nostre país com en el conjunt d'Europa. Mentre que la Comissió Europea alerta que l'Estat espanyol necessitarà 7 milions de migrants, com a mínim, en els propers 20 anys per mantenir la taxa de dependència a un 34% i poder, així, mantenir el seu sistema de pensions en els propers anys, la política de control de fronteres s'agreuja amb la permanent violació de drets humans de les persones que intenten arribar a les fronteres sud d'Europa cercant noves oportunitats.

Les persones migrants segueixen patint moltes formes i nivells de discriminació, que van des dels requisits administratius que han d'acomplir fins a formes subtils en el tracte, passant per la discriminació en el treball, la manca de reconeixement de drets, situacions enquistades que requereixen d'urgent solució, etc.

Tot això, obliga a canviar la mirada i (re)pensar una estratègia que aporti una visió positiva de les migracions, destacant-ne els enriquiments i "beneficis", que aposti per la igualtat d'oportunitats (no-discriminació) i per contribuir a que les persones migrants siguin titulars de drets a la nostra societat, i els puguin exercir, a través, principalment, de l'enfortiment del teixit associatiu i els moviments socials en els que participen.

SEGON DEBAT

La importància de les societats d'acollida

EL CAS DE MÈXIC I L'ACOLLIDA DE L'EXILI REPUBLICÀ

16 de juliol del 2015 a les 19h
a l'Aula 4 del Palau Macaya c/
Passeig de Sant Joan, 108

INTERVINDRAN
Ferran Armada Ramirez.
Raimon Artís Mercadet.

Es prega confirmar assistència a ambdrets@ambdrets.org

Amb la col·laboració de:

Obra Social "la Caixa"

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social i Família

BREU RELATORIA 2n DEBAT. EL CAS DE MÈXIC I L'ACOLLIDA DE L'EXILI REPUBLICÀ

16 de juliol 2015. 15 persones assistents

Presentació Ambdrets

Des d' Ambdrets hem organitzat aquest acte, juntament amb Bayt-al-Thaqafa, per varis motius:

- En primer lloc, per la importància de reconèixer les societats acollidores i solidàries
- En segon lloc, per connectar el nostre exili amb les persones refugiades que rebem avui, ja que és un paral·lelisme que apel·la a la nostra responsabilitat d'acollir a les persones refugiades que necessiten protecció internacional
- I en tercer lloc, per compartir i defensar, des del lloc que correspon, la institució de l'asil.

Nosaltres també tenim l'experiència de l'exili, l'experiència d'un genocidi contra un partit polític i contra tots aquells que defensaven la llibertat i els valors democràtics, de persecució i d'intent d'extermini de la classe política de la República.

També milers de republicans van ser assassinats i milers d'altres van ser enviats a l'exili, salvats per països llatinoamericans com Veneçuela, Mèxic, entre d'altres.

És innegable el benefici que el refugi va suposar per al nostre país, que va donar la oportunitat a milers de refugiats ser acollits en un altre país, a ser reconeguts, a aportar riqueses en aquells països, etc. És imprescindible que nosaltres fem el mateix per aquelles persones que avui els toca viure l'horror de l'exili.

L'experiència de l'exili porta una càrrega de patiment. Un deixa de ser el que era: deixa la seva posició social, els amics i familiars, els drets de ciutadania, el dret a vot... i es troba amb una nova realitat social on ha de començar de nou, sabent que no pot tornar al seu país, on no es tenen drets, ni treball, ni reconeixement, ni amics ni familiars (contingut de dificultat d'asil a Espanya). Experiència de incomprensió

Però també es poden trobar experiències positives, de superació, de resiliència. Les persones refugiades ens ensenyen cada dia que és possible sortir enfortit de l'experiència de l'exili, de tirar endavant, de viure aquest horror que els ha tocat viure convertint-lo en un impuls creatiu, en un fet de vida positiu...

La mobilització dels recursos personals, recursos familiars, de pertinença a una determinada comunitat perquè aquesta experiència es transformi en una experiència constructiva.

Cadascú té les seves experiències, les seves singularitats, cadascú és diferent, i a cadascú li ha tocat viure allò que li ha tocat viure, i cadascú fa el que pot per construir en l'exili els seus projectes vitals.

El nostre país, però, té la responsabilitat de facilitar aquest procés a cadascú. L'exili és més fàcil quan la societat s'implica i ofereix suport afectiu i social, i la solidaritat que les persones refugiades necessiten.

Una societat que rep refugiats no és necessàriament una societat d'acollida. Una societat d'acollida és aquella que estén la mà a les persones refugiades, que es comprensiva i generosa amb l'altre, i reconeix les seves aportacions. Tal com va fer el Mèxic del Càrdenas.

Han passat molts anys d'aquell exili català a Mèxic i el món ha canviat molt i també la manera de concebre, especialment pels països anomenats industrialitzats, la institució de l'asil. Una de les conseqüències de la globalització és, se'ns dubte, els desplaçaments humans internacionals provocats, entre d'altres, per la violació sistemàtica dels drets humans. Avui, aquesta situació evidencia les desigualtats estructurals en que el dret a sortir d'un país no es correspon automàticament amb el dret a entrar en un altre. La realitat ha posat de manifest que les persones que es veuen obligades a abandonar i fugir dels seus països han enfrontar un conjunt de mesures restrictives aplicades per les nacions anomenades industrialitzades que qüestionen els grans ideals humanistes continguts en els instruments de dret internacional inspirats en els Drets Humans.

La realitat ha posat de manifest que les persones que es veuen obligades a abandonar i fugir dels seus països han enfrontar un conjunt de mesures restrictives aplicades per les nacions anomenades industrialitzades que qüestionen els grans ideals humanistes continguts en els instruments de dret internacional inspirats en els Drets Humans.

Finalment, desitgem que a través d'actes com aquests que donen veu a les persones refugiades, les seves experiències, trajectòries, compromisos... impregnin a la ciutadania de valors com la hospitalitat, la generositat, la solidaritat, la reciprocitat, el coratge, la col·lectivitat, la justícia i la resiliència i/o capacitat de superació, per entre tots i totes teixir un projecte comú en defensa dels drets humans que estengui la mà a tots aquelles persones que han arribat a casa nostra per acollir-se a la protecció internacional.

<https://youtu.be/iRZh5J1NWEA>

<https://www.youtube.com/watch?v=iRZh5J1NWEA&feature=youtu.be>

Estava prevista la participació del RAIMON ARTÍS, fill d'exiliat republicà a Mèxic, que per motius de salut va haver d'excusar-se

FERRAN ARMADA, Economista i net d'exiliat republicà a Mèxic

A través d'imatges i del relat de la vivència d'exili familiar a Mèxic després de la Guerra Civil espanyola, el ponent fa una reflexió sobre la experiència universal de les persones refugiades: "Amparito se viene con nosotros!"

Acollida= donar oportunitat per a reproduir l'imaginari col·lectiu de l'origen.

Experiència "Nens del Morelia" (500 infants d'entre 5 i 16 anys): llaços de mutu reconeixement: exiliar-se junts: experiència compartida (encara ara sopars anuals!)

Refugiar-se *amb* els refugiats/ Refugiar-se *en* els refugiats

Malgrat que es construeix una experiència col·lectiva (és una experiència compartida que ens identifica) la construcció de la identitat individual es fa d'una manera molt personal

Els llargs viatges de l'exili com aventura vital (odisseees): èpica dels moviments migratoris

Per què ens costa tant acollir?? El Mèxic del President Cárdenas com a exemple d'una societat activament oberta a l'acollida, que considerava un prestigi la seva capacitat acollidora (1940 fi de la presidència Cárdenas: canvi d'enfoc).

Mèxic va saber nodrir-se de l'experiència de les persones que arribaven: va saber aprofitar els actius més que d'altres països (universitat, intel·lectuals, publicacions, etc.). Van trobar una societat civil capaç d'aprofitar el talent

Qualitat de l'acollida: "No necessites ningú que et compadeixi, necessites algú que et llogui un pis!". Les reticències cap a l'acollida tenen a veure amb la temporalitat: fins a quan? què he de compartir amb tu?

Lo important no és tant perquè has vingut, sinó què fas aquí i què vols fer.

PÚBLIC

Diferències i similituds situació de l'exili espanyol a Mèxic amb les arribades de refugiats al Mediterrani (llargs viatges, perills, abandó, trencament...): història compartida

No deixar de ser conscient de les realitats que obliguen a l'exili als països d'origen

Hi ha una part dels migrants que lluiten pels seus drets civils, però molts lluiten pels drets humans

Tercer debat realitzat:

Debats ciutadanes migrants

Vivim temps convulsos en matèria de migracions. En els darrers anys, el saldo migratori és negatiu, marxa més gent de la que entra, i tot i que segueixen arribant persones, això, ha suposat un cert desviament del focus d'atenció deixant, en part, de bolcar els esforços en la creació d'una societat intercultural. En paral·lel, la crisi ha fet que les manifestacions obertament xenòfobes i racistes floreixin lliurement, i cada vegada de forma més preocupant, tant en el nostre país com en el conjunt d'Europa. Mentre que la Comissió Europea alerta que l'Estat espanyol necessitarà 7 milions de migrants, com a mínim, en els propers 20 anys per mantenir la taxa de dependència a un 34% i poder, així, mantenir el seu sistema de pensions en els propers anys, la política de control de fronteres s'agreuja amb la permanent violació de drets humans de les persones que intenten arribar a les fronteres sud d'Europa cercant noves oportunitats.

Les persones migrants segueixen patint moltes formes i nivells de discriminació, que van des dels requisits administratius que han d'acomplir fins a formes subtils en el tracte, passant per la discriminació en el treball, la manca de reconeixement de drets, situacions enquistades que requereixen d'urgent solució, etc.

Tot això, obliga a canviar la mirada i (re)pensar una estratègia que aporti una visió positiva de les migracions, destacant-ne els enriquiments i "beneficis", que aposti per la igualtat d'oportunitats (no-discriminació) i per contribuir a que les persones migrants siguin titulars de drets a la nostra societat, i els puguin exercir, a través, principalment, de l'enfortiment del teixit associatiu i els moviments socials en els que participen.

TERCER DEBAT

Vides Refugiades. Veus sirianes.

1 d'octubre del 2015 a les 19h
a l'Aula 4 del Palau Macaya
c/ Passeig de Sant Joan, 108

Es prega confirmar assistència a
ambdrets@ambdrets.org

Amb la col·laboració de:

Obra Social "la Caixa"
Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social i Família

BREU RELATORIA 3r DEBAT: VIDES REFUGIADES. VEUS SIRIANES

1 d'octubre 2015. 20 persones assistents

Presentació Ambdrets

Estem molt contentes de fer aquest acte i reconèixer a les persones refugiades sirianes i donar-los veu.

Des d' Ambdrets des del principi de la gravíssima crisi de persones refugiades que estem vivint des de fa mesos hem reclamat posar en el centre a les persones refugiades, i al seu benestar. La importància de reconèixer-les, donar-los veu, implicar-nos socialment en les seves causes, escoltar-los perquè ens expliquin: com se senten, que necessiten, com millorar les polítiques d'acollida i la institució d'asil, etc. són aspectes fonamentals per canviar la dinàmica de despreci cap a les persones refugiades i a la institució d'asil que aquest país mostra any rera any.

Des d'Ambdrets pensem que no podem desaprofitar aquesta oportunitat, i treballar, entre tots i totes, en la construcció d'una verdadera societat d'acollida i crear la cultura de defensa del dret d'asil a les nostres ciutats i al nostre país.

L'asil és una responsabilitat de l'Estat, i l'acollida de les persones sol·licitants d'asil sense recursos econòmics i xarxa social de suport també, i així ha de ser. L'Estat té l'obligació de garantir i vetllar per aquests recursos, però això no fa desmerèixer iniciatives municipals, autonòmiques i d'entitats d'acollidores de persones refugiades des de diferents vessants. Les persones refugiades es troben en diferents situacions, i això obliga a comptar amb diferents programes d'acollida flexibles a les seves necessitats que s'adeqüin a les diferents situacions que viuen i que comptin amb els diferents recursos que necessitin.

Acollir també és estendre la mà, donar la veu, reconèixer a les persones refugiades, acompanyar en l'exili, implicar-se en les causes que l'originen, denunciar les seves limitacions i les vulneracions dels drets de les persones refugiades... tot això les persones refugiades també ho necessiten per guarir les seves ferides i sentir-se ben acollits.

Deia la Maria Zambrano

“Hubo gentes que nos abrieron su puerta y nos sentaron en su mesa, y nos ofrecieron agasajo, y aún más. Éramos huéspedes, invitados. Ni siquiera fuimos acogidos en ninguna de ellas como lo que éramos, mendigos, náufragos que la tempestad arroja a una playa como desecho, que es a la vez un tesoro. Nadie quiso saber que íbamos pidiendo. Creían que íbamos pidiendo porque nos daban muchas cosas, nos colmaban de dones, nos cubrían, como para no vernos, con su generosidad. Pero nosotros no pedíamos eso, pedíamos que nos dejaran dar. Porque llevábamos algo que allí, allá, donde fuera, no tenían; algo que solamente tiene el que ha sido arrancado de raíz, el errante, el que se encuentra un día sin nada bajo el cielo y sin tierra; el que ha sentido el peso del cielo sin tierra que lo sostenga”.”

Amb aquest acte volem sentir i reconèixer a les persones refugiades sirianes i les causes que originen els exilis. Per nosaltres fonamental per començar a treure a les persones refugiades d'aquest obscurantisme en el que estem vivint.

En aquest debat volem parlar, volem que ens parlin, sobre què és ser refugiat, quina és l'experiència que un té de l'exili, quina és l'experiència que es té del desarrelament o en allò que vulgueu emfatitzar de tot aquest camí complicat i difícil de ser un refugiat/una refugiada que ha hagut de desplaçar-se perquè no podia seguir vivint al seu país i a vingut per demanar protecció internacional.

Tenim amb nosaltres a la Shahd, en Rami, i la Rama

Volem destacar la seva generositat per haver acceptat la invitació i parlar en primera persona de la seva experiència. Moltes gràcies!!!!

Intervencions i Debat

Una persona refugiada viu amb la permanent esperança del retorn

Cal ajudar a les persones refugiades a la seva arribada. Es tracta de tràmits molt llargs. Els 11 primers mesos de l'arribada sofrint vol dir que alguna cosa falla. Nosaltres volem parlar perquè ningú més pateixi el que hem patit a la nostra arribada.

Importància de conèixer a les persones i les seves vivències.

Debat sobre la possible ghettització de les persones refugiades que s'acollirà a Catalunya. Cal tenir present, però, que la gent viu on se'ls permet viure.

PROJECCIÓ DEL DOCUMENTAL *THE LAND BETWEEN* AMB EL DIRECTOR DAVID FEDELE

**Breu relatoria Acte projecció i debat *THE LAND BETWEEN* de David Fedele
Palau Macaya
28 maig 2015. 23 persones assistents**

A Ambdrets i a la Fundació Bayt-al-Thaqafa, la projecció de *The Land Between* ens va semblar un exercici imprescindible per aprofundir en la tragèdia quotidiana que estan vivint les persones que intenten arribar a les fronteres sud d'Europa. Per saber qui són, per què fugen del seus països, per què emprenen aquestes perilloses travessies per arribar a Europa. Denunciar el que està passant a les muntanyes del Marroc i a la frontera Sud d'Espanya s'ha convertit, des de fa masses anys, en un imperatiu humanitari, en el qual és imprescindible exigir el respecte escrupolós dels drets humans i, el dret a la protecció internacional de les persones, que intenten arribar-hi fugint molt sovint de guerres, d'Estats fallits, o de greus violacions de drets humans.

Denunciar el que està passant a les muntanyes del Marroc i a la frontera Sud d'Espanya s'ha convertit, des de fa masses anys, en un imperatiu humanitari, en el qual és imprescindible exigir el respecte escrupolós dels drets humans i, el dret a la protecció internacional de les persones, que intenten arribar-hi fugint molt sovint de guerres, d'Estats fallits, o de greus violacions de drets humans.

The Land between ho fa donant veu a aquestes persones i és per això que ens sembla un document tan important i imprescindible. Des d'Ambdrets estem feliços de projectar avui aquest documental perquè volem ser una d'aquestes veus que reclama i recorda l'obligació de l'Estat espanyol de complir els seus compromisos adquirits en matèria de protecció internacional i drets humans; recordant també que no se'ls reconegui com a persones refugiades no vol dir que no ho siguin. La condició de refugiat és declarativa i no constitutiva. Una persona és refugiada per allò que ha viscut i no perquè un estat la reconegui com a tal.

Donar veu a persones que difícilment poden fer sentir les seves reivindicacions

Personalitzar "les causes": gestió de fronteres i drets humans

***"THE LAND BETWEEN* ofereix una íntima mirada de les vides ocultes i desesperades dels migrants subsaharians que viuen a les muntanyes del nord del Marroc. Per a la majoria, el seu somni es entra a Europa havent de saltar una tanca altament militaritzada per entrar a Melilla, un enclavament espanyol a la costa nord del continent africà. Amb un accés únic i sense precedents, aquesta pel·lícula documenta la vida quotidiana d'aquests migrants atrapats en el limbo, així com l'extrema violència i el maltracte constant que enfronten per part de les autoritats marroquines i espanyoles. També explora moltes preguntes universals, incloent com i per què les persones estan disposades a arriscar-ho tot, inclòs la vida, a abandonar el seu país d'origen, la seva família i amics, en la recerca d'una vida nova i millor."**

L'activitat consistí en el visionat de la pel·lícula i un torn de debat/ preguntes entre l'audiència i el Director.

En aquest debat van sorgir diverses temàtiques vinculades tant a la pròpia experiència del director al llarg de la filmació i muntatge com de les experiències de les persones protagonistes i de la mateixa situació d'estar a la frontera i de travessar-la:

- Com arribar a generar els vincles de confiança necessaris per a filmar i explicar les històries personals
- Dificultats amb les autoritats marroquines per a poder filmar
- Descripció de l'organització dels diversos campaments al Marroc a prop de la frontera espanyola (situació, autoorganització, etc.)
- Diversitat de les comunitats que es troben a les muntanyes del Gurugú esperant saltar la tanca de Melilla
- Situació de les dones i dels infants
- Situació actual de les persones protagonistes del documental

CREANT XARXES: L'ENFORTIMENT DEL TEIXIT ASSOCIATIU D'ORIGEN MIGRANT

Descripció del projecte: En les dècades dels 90s i 2000s es va viure una proliferació d'associacions de migrants a Catalunya producte, principalment, de la necessitat de visibilització i de sentir-se representats en la nova societat de destí, de la necessitat de participar, a mesura que es van consolidant els processos de integració social, i per afrontar, des de diferents llocs, els reptes que presenta una societat diversa com la nostra: convivència en els espais públics, integració de la nova ciutadania, lluita contra el racisme i xenofòbia, el respecte als drets humans, la integració de la diversitat, etc.

El teixit associatiu migrant pateix, en general, un debilitament degut, principalment, a la forta dependència dels recursos públics, a la incapacitat d'arribar a la ciutadania, a la "ingerència" dels partits polítics, a la poca capacitat de mobilització social, al desconeixement i a la desconexió de les activitats que realitzen altres entitats, al "voluntarisme", a la falta de capacitat de decidir i construir, etc.

Aquesta situació s'agreuja en l'actual període de crisi, fins al punt que aquest debilitament comença a suposar, en alguns casos, la desaparició de diferents associacions de migrants.

L'enfortiment del teixit associatiu és necessari des de diferents perspectives. En primer lloc, perquè és un exercici de democràcia; en segon lloc, perquè és el millor antídote contra la possible proliferació de moviments xenòfobs producte de la crisi que patim; i en tercer lloc, perquè són un interlocutor clau en la construcció d'un nosaltres comú, integrador i divers capaç de superar el nosaltres-ells que vivim actualment.

El present projecte pretén, doncs, donar recolzament a les associacions de migrants en tres grans eixos:

- La gestió: planificació estratègica, l'accés i el coneixement de drets i deures, avaluacions de els pràctiques, etc.
- Eines per l'acció o campanyes: Estratègia política, visibilització, impacte mediàtic. Ciberactivisme, utilització d'eines de la xarxa: twitter, facebook, actuable, avaaaz, delicious, etc.
- El treball en xarxa i l'acció col·lectiva: Transmissió, intercanvi i compartir informació, activar les relacions per fer coses en comú, promoure l'organització col·lectiva per resoldre problemes col·lectius, treballar processos, etc.

A través de sessions/tallers de treball amb cadascuna de les associacions participants, en les que primer s'analitzarà i es detectarà les necessitats de l'associació, per després, proposar tallers de participació, formatius i/o d'acompanyament. I una sessió de treball, al final del procés, amb els representants de les associacions per construir, col·lectivament, una estratègia de treball en xarxa i participació.

Destinatari: Els destinataris directes del projecte són les associacions de migrants. Inicialment, es seleccionarà a 5 associacions, prioritzant la diversitat d'origens, la perspectiva de gènere, la representativitat dels col·lectius en el conjunt del territori, i el debilitament del teixit associatiu, a partir d'un sociograma, un mapeig d'actors, realitzat prèviament, i es convidarà a les associacions susceptibles de ser receptores d'aquest projecte a participar en ell.

Activitats a realitzar:

1/ Organització d'un taller participatiu amb cadascuna de les associacions per detectar les seves necessitats a treballar, realitzar un dafo i acordar el full de ruta a seguir.

2/ Disseny i elaboració de materials per les sessions de treball amb cadascuna de les associacions. I celebració de tres sessions de treball per compartir amb cada associació el contingut de la formació/intercanvi.

3/ Organització d'una focus grup, reunió conjunta, amb els representants de les associacions que han participat en el projecte per definir estratègies de treball en xarxa i avaluació del procés.

4/ Celebració i dinamització de la sessió conjunta de treball amb els representants de les associacions

Pressupost detallat per associacióⁱⁱⁱ

Organització taller inicial	Celebració taller: Elaboració DAFO	
	1 Coordinadora dinamització sessió x 2.30h (60€/h)	150€
	1 tècnic relator sessió x 2.30 (60€/h)	150€
Elaboració materials	Coordinadora projecte	2.400€
	Temps de dedicació: 40 hores (60€/h) Disseny materials per la seva publicació	1.200€
Celebració de 3 sessions de treball per associació	1 Coordinadora dinamització sessions 1 sessió x 2.30h x 3 (60€/h)	450€
	1 tècnic/a relator/a 1 sessió x 2.30 x 3 (60€/h)	450€
Organització focus grup	Tècnic/a. Temps de dedicació 4h (60€/h)	240€
Celebració i dinamització del taller	1 Coordinadora dinamització sessió 1 sessió x 2.30h (60€/h)	150€
	1 tècnic/a relator (60€/h)	150€
Despeses indirectes 10%		534€
TOTAL Associació		5.874€
Total x 5 Associacions		29.370€

JORNADES EL CONTROL DE LES FRONTERES EN EL SUD D'EUROPA. UNA QÜESTIÓ DE DRETS HUMANS*

- La situació dels drets humans en el control de fronteres (9.30-11h)
  - La situació en la frontera Sud de l'Estat espanyol (Ceuta, Melilla i Illes Canàries/ Externalització fronteres cas Marroc)
  - La situació de la frontera sud d'Itàlia (Lampedusa / Externalització fronteres Líbia)
- Perfils, raons i drets de les persones migrants i refugiades que intenten arribar a Europa
  - Dades (11-11.30h)

PAUSA-CAFÉ (11.30-12)

- Històries de vida (12-13.30h)
  - El viatge en *Cayuco*. **3052**. Mamadou Dia
  - L'experiència de Melilla. Testimoni Refugiat siria
- Institucions europees. La gestió en el Control de Fronteres (13.30-15h)
- Debat polític. Alternatives al model de control de fronteres actual. Propostes: Un model de control de les fronteres basat en el respecte als drets humans. (19h)

Ponents: CEAR, Migreurop (Andalucía Acoge y APDHA), Ecre i Inmigrapenal.

PRESSUPOST PREVIST		
Concepte	preu unitat	import
Jornades Control de les Fronteres		
Dietes i viatge de 4 ponents (Espanya, Itàlia i Marroc)	400 €	1.600€
Coordinació jornades (continguts, ponents, logística) (35h x 60€)	2.100€	2.100€
Servei traducció simultània	3.000€	3.000€
Pausa- Café	500€	500€
Materials	500€	500€
TOTAL		7.700€

COMUNICAT
Dia internacional de les
persones refugiades
20 de juny del 2015

El 20 de juny és el dia internacional de les persones refugiades. Hi ha més de 50 milions de persones refugiades al món. Amnistia Internacional titlla la situació actual de la pitjor crisi des de la II Guerra Mundial. Enfront la mirada impassible de la comunitat internacional, milers de persones fugen desesperadament dels seus països, vaixells plens de persones refugiades naveguen abandonats a la seva sort enmig del mar, milers de persones atrapades entre Itàlia i França, morts evitables que se sumen dia rere dia.

Mentrestant, la Unió Europea reforça les operacions Trító i Poseidó per rescatar als vaixells de refugiats i decideix acollir a 40.000 persones refugiades, en els propers dos anys, en programes de reassentament, nombre del tot ínfim tenint en compte les dimensions de la tragèdia, però és incapaç de posar-se d'acord en com fer aquesta repartició, en part, per la negativa de països com l'Estat espanyol, que considera que no pot acollir a més persones i que respondre a aquesta emergència humanitària podria crear el temut efecte-crida. Els Estats membres de la Unió Europea són països signants de la Convenció de Ginebra de 1951, i els seus protocols, i han assumit, per tant, el compromís internacional d'oferir protecció a les persones refugiades a qui atorga aquesta condició i la coresponsabilitat d'establir quotes de reassentament de les persones refugiades que malviuen en camps de refugiats en condicions denigrants.

És un imperatiu legal, més enllà d'humanitari, acollir a les persones refugiades que arriben a través de les nostres fronteres o a través de programes de reassentament.

Les persones que fugen i intenten arribar a les costes del Sud d'Europa són de Síria, Eritrea, Sudan, etc., països en guerra i estats fallits, persones refugiades que intenten exercir l'últim dret que els queda, el dret d'asil, després d'haver vist vulnerat la resta dels seus drets fonamentals. En un món convulsionat pels conflictes, tant armats com estructurals, les persones refugiades ens mostren, dia rere dia, el valor que s'arrela en la convicció que quan els contextos socials són violents, injustos, totalitaris, cal comprometre's per canviar-los, i la responsabilitat social que tenim tots per fer-ho. És imprescindible acollir a les persones refugiades als nostres països, estendre'ls la mà, ajudar-les a reparar les seves ferides i acompanyar-les en la creació d'un món més just, menys violent i més solidari. Des d'Ambdrets volem contribuir a la creació d'una verdadera societat d'acollida, una societat comprensiva i generosa amb l'altre, que reconeix les seves aportacions i valora la seva diversitat. És el millor antídoto per humanitzar el món.

COMUNICAT
Arran la greu crisi de persones
refugiades
31 d'agost del 2015

Consternades, moltes persones, veiem com milers de persones refugiades fugen desesperadament dels seus països en perilloses travessies, trobant la mort, sovint, en el seu intent d'arribar a un país segur que els doni les mínimes garanties que els permeti continuar amb el seu projecte de vida. Consternades i avergonyides, moltes persones, patim la inacció dels Estats europeus, l'aixecament de noves tanques, la desmemòria de molts, i la deshumanització de quasi tots els governs europeus en la pitjor crisi de persones refugiades des de la Segona Guerra Mundial. Motiu pel qual es van crear tots els instruments internacionals necessaris perquè un episodi com aquell no tornés a succeir i garantir la protecció d'aquells que ho necessitessin en circumstàncies similars. La Directiva 2001/55/CE, relativa a les normes mínimes per la concessió de protecció temporal en cas d'afluència massiva de persones desplaçades en seria un exemple. Per què no s'aplica? A qui va dirigida si no a persones que fugen de la guerra?

S'han dit, i repetit, per Amnistia Internacional, i moltes altres organitzacions, les possibles solucions per evitar aquesta profunda crisi humanitària: Operacions de rescat amb l'objectiu de salvar vides i evitar més morts al mediterrani; Corredors humanitaris que garanteixin l'exercici del dret d'asil i la seguretat de les persones que ho necessiten, tenint en compte que la gran majoria són susceptibles de ser-ho al venir de països com Síria, Líbia, Iemen, etc.; Quotes de reassentaments, establint una quota anual de persones refugiades que cada Estat pot/vol acollir, i accedir a visats humanitaris perquè les persones que ho necessitin puguin arribar a Europa d'una forma segura; i per últim, vincular el control de fluxos migratoris als conflictes que els originen.

Davant tanta consternació i impotència, però, hi ha mostres d'humanitat, petites flames, mostres de persones, iniciatives individuals i col·lectives, que estenen la mà a les persones refugiades i els diuen que si que són benvingudes als nostres països. És el que necessiten les persones refugiades, deixar de fugir, arribar a un lloc segur, poder triar on continuar amb les seves vides, que se'ls garanteixi el dret d'asil, i allà trobar una verdadera acollida, basada en la implicació de la societat a oferir-los suport afectiu i social, i la solidaritat necessària que els permeti guarir les seves ferides. Prou dur és per una persona deixar de ser el que era: deixar el seu país, la seva vida, la seva posició social, els seus amics, la seva família, els drets adquirits, etc. com per amb tot aquest patiment haver d'emprendre un viatge inacabable, i extremadament perillós, ple d'obstacles, de repressió, i de mostres d'incomprensió. És urgent que aquestes petites flames s'estenguin i acollim, cada vegada a més llocs, a les persones refugiades que ho necessitin. Convertim les nostres cases, les nostres ciutats, els nostres països en llocs

acollidors, llocs en els que creem els dispositius necessaris per garantir una bona acollida, individual i familiar, alhora que ens impliquem en les causes que originen persones refugiades.

En aquest sentit, celebrem la iniciativa de la ciutat de Barcelona de crear una xarxa de ciutats d'acollida de persones refugiades. Creiem que és aquest el camí que cal seguir. Tenim interessants antecedents que així ho demostren, com l'acollida dels Balcans o el programa de ciutats-refugi que va acollir a defensors/es de drets humans greument amenaçats. Cal implicar al major nombre de municipis possibles i alhora que acollir a les persones refugiades, pressionar al govern espanyol perquè canviï la seva política d'asil, vergonyant en xifres, ara, encara més; pressionar a la Unió Europea perquè canviï la seva política d'asil, i prioritzi la protecció de les persones mereixedores de protecció internacional per davant del control de les fronteres.

Des d' Ambdrets volem contribuir, i treballem, per a la creació d'una verdadera societat d'acollida, una societat comprensiva i generosa amb l'altre, que reconeix les seves aportacions i valora la seva diversitat. És el millor antídote, si no l'únic ja, per humanitzar el món.

Aparicions en premsa

El diario.es/ Catalunya plural http://www.eldiario.es/catalunyaplural/Creix-acollir-refugiats-casa-nostra_0_425908132.html

Magazine Fortune <http://fortune.com/2015/09/08/europe-refugee-crisis-spain/>

Article d'opinió **ESTENDRE LA MÀ A LES PERSONES REFUGIADES**

 eldiario.es

Catalunyaplural.cat

(/catalunyaplural/)

Estendre la mà a les persones refugiades

➤ És urgent que convertim les nostres cases, els nostres barris, les nostres ciutats, els nostres països en llocs acollidors, llocs en els que creem els dispositius necessaris per garantir una bona acollida, individual i familiar

Àgata Sol (/autores/agata_sol/) - Membre Junta Directiva de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya i de l'Associació Ambdrets

02/12/2015 - 06:00h

---

http://www.eldiario.es/catalunyaplural/opinions/Estendre-ma-persones-refugiades_6_458164218.html

PARTICIPACIÓ EN ACTES/CONFERÈNCIES SOBRE LA SITUACIÓ DE LES PERSONES REFUGIADES

Tancament Jornades de la Plataforma Stop Mare Mortum. 4 de juliol del 2015

<https://www.facebook.com/StopMareMortum/photos/a.1640985462788554.1073741830.1640365466183887/1668994299987670/?type=3&theater>

i el 5 de novembre

LA CRISI DELS REFUGIATS SIRIANS: QUÈ HI PODEM FER?

EDUARD SOLER

Coordinador de Recerca del CIDOB
(Barcelona Centre for International Affairs)

ÀGATA SOL

Directora de l'ong AmbDrets

LES ESCOLES

Dijous, 5 de novembre a les 19 hores

@movemsantjust
facebook.com/movemsantjust
www.movemsantjust.wordpress.com

Finalment,

Ambdrets realitza les seves activitats a través del treball voluntari dels membres de la seva junta directiva, que participen en menor o major grau, en el desenvolupament de les mateixes, i d'altres persones amigues de l'associació que col·laboren en accions puntual i/o com ponents als debats de ciutadanes migrants, i del

Treball amb xarxa: defensem el treball en xarxa com a única manera d'optimitzar els esforços que fem moltes de les entitats que treballem en els mateixos objectius. Per això, realitzem les nostres activitats conjuntament amb la Fundació Bayt-al-Taqafa, col·laborem amb Tanquem els CIE i amb l'Associació la Bretxa, Colombians i colombianes per la Pau i la Plataforma Stop Mare Mortum.

Fonts de finançament: De moment, comptem amb una única subvenció provinent de la Direcció general per a la Immigració, i amb la cessió d'espais de l'Obra social La Caixa, que ens cedeix una aula del Palau Macaya perquè puguem realitzar els nostres debats de ciutadanes migrants.

ⁱ Projecte desenvolupat sense recursos econòmics. Amb la cessió d'espai del Palau Macaya i el treball voluntari dels membres d'Ambdrets en l'organització dels debats i la participació també voluntària dels ponents

ⁱⁱ Pàgs. 90-91 de ZAMBRANO, M. (1993) *La tumba de Antígona*. Ediciones Ensayo. Mondadori y Bolsillo

ⁱⁱⁱ Subvencionat per la DGIM amb 6.375€ a través de la Convocatòria Subvencions 2015